

ЗЕМЕЛЬНА ПРАВДА - і Конституційний Суд України...

Вже чверть століття, ☐ з моменту дії унікальних конституційних земельних норм (28 червня 1996 р.), та понад тридцять років ☐ з часу прийняття Декларації про державний суверенітет України (16 липня 1990 р.), продовжується «українська» гібридна колотнеча із землею та її природними ресурсами, що де-юре є абсолютною власністю Українського народу (всіх громадян) ☐ основним національним багатством і непозиченим природним капіталом нації, а де-факто, ☐ джерелом збагачення олігархату...

Наглядним доказом цієї антидержавної диверсійної діяльності ☐ є звуження декларованої норми «земля» ☐ до розуміння «поле», «ґрунт» (агроресурс) і, на такій основі, циклічне нав'язування українцям

фальшивих знань

«про землю» і

неадекватних дій

влади.

При цьому зловмисно залишено поза увагою справжнього власника (Українського народу) □

всі інші категорії земель

(житлового, промислового та громадського будівництва, лісівництва, транспорту, зв'язку, енергетики, гірничо-видобувної промисловості, оборони, водно-господарської, природно-заповідної, природоохоронної, оздоровчої, рекреаційної історико-культурної та іншої діяльності).

За ради справедливості, зауважу, що багато моїх напрацювань, які вже розкрито □ науково й публічно, почали реалізовуватися також сьогоднішньою владою.

Зокрема, розвинуто функціонуючі системи геопросторових даних, трансформовано «державний земельний орган» □ в «Держгеокадастр» тощо.

Однак, зараз, □ як ніколи, нав'язується людям ілюзорна думка про те, що здійснювані

владою кроки стосовно запровадження ринку земель сільськогосподарського призначення □ є чудовою і, начебто

, новою «земельною реформою» а прийняті ними зміни до «латаного й перелатаного» Земельного кодексу України та інших Законів України □ прирівнюються до «Земельної конституції»...

Натомість, я переконаний, що нам треба вимагати «тут і зараз...»

» □ від гаранта Конституції України (слуги народу)

Володимира Зеленського

введення в конституційне поле України

, здійснених колгоспно-радгоспних земельних трансформацій,

забезпечуючи одночасне й негайне

□

звершення комплексної конституційно вмотивованої □ земельної

(

земельно-ресурсної)

реформи в Україні як нової парадигми □

□

□ конституційного прагматизму

,

в тому числі стосовно земель сільськогосподарського призначення

.

Впевнений, що цього бажав би □ й сам ГАРАНТ, □ якщо б усвідомлював важливість такого кроку...

Чому? □ найвища пора це зробити «тут і зараз...».

Державна влада, особливо законодавча гілка, вже чверть століття приховує справжню й унікальну сутність чинних конституційних земельних норм про **два** різних права власності

і
на
«
землю
» (
публічне і цивільне
) та інші правочини, нав'язуючи громадянам дотепер гібридну брехню
, приймаючи антиконституційні земельні закони...

Замовчуються правдиві знання

, зокрема про те, що частка

кожного громадянина

в нашому природно-ресурсному національному багатстві, який генерує непозичений капітал нації і оцінюється в грошовому еквіваленті,

□

складає близько

по

2 млн. доларів США

.

І, що ж ? □ насправді, декларують чинні земельні норми Конституції України...

По-перше. Норма ч. 1 ст. 13 Конституції України: «Земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси (скорочено «земля та її природні ресурси»)

, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу.»

стосується всіх категорій землі та пов'язаних з нею природних ресурсів

(надр, ґрунтів, лісів, повітряного простору, вод, енергетичних, оздоровчих, видових тощо...),

що є природними об'єктами

неподільного і незмінного абсолютного (публічного) права власності

(

всіх громадян України

), в тому числі

□

«ґрунтів» (земель сільськогосподарського призначення).

Природні об'єкти

не є

об'єктами

цивільних прав

і тому

не можуть

купуватися чи продаватися

, а бути □

лише предметом

«

користування

» Н

а платній основі за встановленими регламентами

...

Для законного здійснення «користування» конкретним(и) природним(и) об'єктом(ами) (ресурсом(ами)), що розташований(ні) в межах етного геопростору конкр

,
набувається і реалізується

громадянами, юридичними особами та державою право власності

□

лише

на відповідну

межу

(i) (

земельну ділянку чи родовище - його частину

) як на

об'єкт цивільних прав

, котрий може змінювати

(

купуватися і продаватися

)

свого власника

□

відповідного суб'єкта

(громадян України)

господарювання

(

користування

).

Ця унікальна формула розмежування публічного і

цивільного

права

власності

на

"

землю

"
стала
також
цементуючою основою
до становлення України суверенною і незалежною,
демократичною, соціальною, правовою, що поширюється
на всю її територію як унітарної держави.

З моменту прийняття Конституції України, **вимагалось**
провести делімі
тацію і демаркацію
кордону
; поіменну
реєстрацію
всіх громадян
України □ як засновників держави і як співвласників землі
та її природних ресурсів (природних об'єктів □ основного
національного багатства);
проведення обліку
і
взяття
на повноцінний
баланс власника
(громадян України) всіх природних об'єктів (ресурсів),
забезпечуючи повноцінно функціонуючого
Національного кадастру природних об'єктів
, в тому числі
Державного кадастру ґрунтів

в агроландшафтах України (Державний кадастр агросфери України);

моніторингу і контролю

... Для цього

мала бути створена

відповідна позавідомча Національна земельна установа, на кшталт Національного банку України.

На превеликий жаль, цього всього не зроблено □ дотепер

...

По-друге. Норма ч. 2 ст. 14 Конституції України: «Право

власності на землю

(земельні ділянки (межі)

набувається і реалізується

Г

ромадянами, юридичними особами та державою виключно відповідно до закону

».

Ця логічна норма (ч. 2 ст. 14 КУ) можливого «**набуття і реалізації**

»

прав власності

на земельні ділянки

(землю)

приватної, державної і комунальної

(колективної)

власності

як

на об'єкти цивільних прав

□

є базовою й унікальною формулою

адресного

відмежування об'єктів цивільних прав власності від

природних об'єктів публічного права власності

□ для здійснення законного «

користування

» природними об'єктами чужого права власності □ в межах конкретних ділянок (визначеного геопростору). Ця

МОЖЛИВІСТЬ ЯК УМОВА

,

водночас

вимагає

від

власника

земельної ділянки

(й

к

ористувача

природним об'єктом)

цілковитої відповідальності

за стан і збереження наявних природних об'єктів □ в межах конкретної ділянки, і також

є головною

передумовою

для

МОЖЛИВОГО «

набуття і реалізації

ї» прав власності на земельні ділянки (приватна, державна, комунальна) □

як ключові мотивації

. Адже, норма ч. 3 ст. 13 Конституції України декларує: «

Власність

(Українського народу)

зобов'язує

(власників ділянок і користувачів)

.
Власність не повинна використовуватися на шкоду людині і суспільству

», оскільки, всім нам □ громадянам (Українському народу) не потрібно набувати право власності на землю та її природні ресурси як на природні об'єкти. Таке право (володіння, користування і розпорядження) □ вже набуто нами конституційно (одночасно – із незалежністю держави, схваленою на всеукраїнському референдумі 1991 року, та □ з моменту (1996) прийняття Конституції України).

По-третє. В цьому зв'язку, норма ч. 2 ст. 13 Конституції

України декларує: «

право

Кожний громадянин має

(лише) користуватися

(

господарювати

)

природними об'єктами права власності народу відповідно до закону

» – у визначених межах земельних ділянок (землі), які набуваються в законному порядку (ч. 2, ст. 14 КУ).

Непревеликий жаль, через шулерську діяльність чиновників, впродовж чверть століття, особливо, прорадянських наукових і педагогічних «авторитетів», а відтак їхніх учнів □ можновладців, таке право Українського народу □ поки що не реалізовано... Як наслідок, органи державної влади не спромоглася дотепер

розробити і схвалити

К

онституційно вмотивований Закон України

«
Про право користування природними об'єктами права власності народу

»...

Натомість

,

ВИВОДЯТЬ

природні об'єкти

із конституційного правового поля

«

власності

» і

самочинно розділяють

їх

(

[на зразок Росії](#)

), деклароване абсолютне право власності суверена (народу)

на

природні об'єкти

, □

на три різні форми цивільних прав власності

: – «

державну

», «

комунальну

(колективну

)» і «

приватну

»...

Насправді, як на наше розуміння, все це має ознаки прямого злочину на найвищих щаблях влади, оскільки право законодавчої ініціативи належить Президентові України, народним депутатам, а також Кабінетові Міністрів (ст. 93 КУ).

По-четверте. Надважливо, що норми Основного Закону України як норми прямої дії, водночас розкри
вають цілі й шляхи

справжньої земельної реформи

□ через

формування громадянами

(їхніми об'єднаннями)

рівноправних суб'єктів господарювання

, які одночасно

ставатимуть

власниками земельних ділянок (меж), що уособлюють господарські об'єкти,

здійснюючи

в таких межах раціональне природокористування. Саме ч. 4, ст. 13 Конституції України декларує: «

Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання

(користування різними громадянами як суб'єктами □

—□

природними об'єктами в межах власної ділянки)

, соціальну спрямованість економіки

·
Усі суб'єкти права власності рівні перед законом

».

Про

цей тандем

«

власності і господарювання

», який стосується всіх напрямків діяльності (рільництва, садівництва, житлового, промислового та громадського

будівництва, лісівництва, транспорту, зв'язку, енергетики, гірничо-видобувної промисловості, оборони, водно-господарської, природно-заповідної, природоохоронної, оздоровчої, рекреаційної історико-культурної та іншої) також

□

«

ні пари – з вуст

»...

Очевидно, що здійснювана так звана «земельно-аграрна реформа» в Україні не введена в чинне конституційне поле

і наслідки

не імплементації конституційних норм
стають все відчутнішими

, особливо в сільській місцевості, та
негативно впливають на функціонування
природних агроландшафтів,

на стан

родючості ґрунтів,

на навколишнє природне середовище

...

Адже, за цей час (25 років), на угоду олігархічним кланам,

які мали і мають меркантильні й корупційні інтереси, депутатські більшості, що формувалися за такими ж інтересами, всіх скликань Верховної Ради України ☐ без винятку,
приймали антиконституційні законодавчі земельні норми та вносили до них численні зміни (до тепер), що руйнували і продовжують руйнувати основи права громадян України «на владу» і «на землю», доводячи суспільство до зuboжіння, і знищення ☐ самого державного устрою України. Цим самим поглиблюється правова прірва між чинними декларованими нормами Основного Закону України ☐ і прийнятими депутатами «законами»
☐ під виглядом «конституційно вмотивовані»...

Остаточне слово ☐ за Конституційним Судом України, якщо ☐ такий запрацює...

13 листопада 2019 р, ☐ в день прийняття Верховною Радою України в першому читанні, так званого проекту Закону України «Про ринок землі», 46 народних депутатів України

зареєстрували Подання ☐ до КСУ (єдиний орган, що зобов'язаний приймати відповідні рішення)

щодо офіційного

тлумачення

положень

статей 13 і 14

та інших норм

Конституції України

.

В цьому поданні наголошувалося на **двох** різних правах власності «на землю»

: ☐ на землю та її природні ресурси як природні об'єкти прав власності Українського народу; ☐ на земельні ділянки (межі) як об'єкти цивільних прав власності та вимагалось відповідного тлумачення КСУ. Нажаль, ні автори подання, ні свідомі й відповідальні громадяни, ні гарант Конституції України (слуга народу) Володимир Зеленський, вже другий рік н

е можуть дочекатися

від Конституційного Суду України ☐ повноцінного розкриття «владним мужам» правдивої сутності чинних конституційних земельних норм ст. 13 і 14.

Вбачається, що оприлюднений («Дзеркало тижня» ☐ 4 листопада 2020 р.) проект рішення КСУ по цьому Поданню,

декому із «владних мужів» не сподобався, □ оскільки конституційні норми захищають не олігархічні клани, а права всіх громадян України і кожного з них, особливо тих, □ хто бажає стати користувачем (господарем), котрий набуває суб'єктності цивільних прав «власності і господарювання» □ в межах конкретної земельної ділянки як об'єкта цивільних прав...

Із цих причин та в доповнення до офіційно надісланих (22 і 25 вересня 2020 року) моїх обґрунтувань окремим суддям КСУ, я також публічно робив свої предметні зауваження до оприлюдненого проекту рішення КСУ на шпальтах всеукраїнських газет ([«Урядовий кур'єр» □ 24 вересня 2020 р.](#) і [«Дзеркало тижня» □ 13 листопада 2020 р.](#)).

Тому, □ **тепер, як ніколи, □ реальна надія Українського народу** (всіх громадян, які є повноправним власником «на владу» і «на землю», □ **лише** □ **на правдиві знання** , згенеровані мною (Олександр Ковалів), та на

**активну позицію громадян -
читачів**

☐

☐☐

інтернет видань

,☐☐ до чого

також рекомендую

☐

прислухатися

☐

☐☐

й суддям

☐

Конституційного Суду України

...

☐

На своїй сторінці - в Fasebook, сьогодні (28 червня 2021 року) я написав - ТАК:

"СЬОГОДНІ - 25 РОКІВ - ВІД МОМЕНТУ ПРИЙНЯТТЯ
ДОВГООЧІКУВАНОЇ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ..."

ПРОТЕ...

Враження таке, що невщухає - ВІДЛУННЯ СЛІВ - НАШОГО
ПРОПРОКА - ТАРАСА ШЕВЧЕНКА:

Оглухли, не чують;
Кайданами міняються,
Правдою торгують.
І господа зневажають,
Людей запрягають
В тяжкі ярма. Орють лихо,
Лихом засівають,
А що вродить? побачите,
Які будуть жнива!..

Проявлення "ЗЕМЕЛЬНОГО ДИЯВОЛА" - заплановано на
третій день - цього 25-ти річчя... (1 липня 2021 року)

Щоб СХАМЕНУЛИСЯ - "діти юродливі" - я також ПРОШУ
(професійно й відповідально) - НАГАДУЮЧИ:

...Обніміться ж, брати мої,
Молю вас, благаю!...

Адже - норми чинної КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ (особливого Першого розділу) - є ОБ'ЄДНЮЮЧИМИ ЧИННИКАМИ - ЯК НОРМИ ПРЯМОЇ ДІЇ - ДЛЯ ВСІХ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ і ОBOB'ЯЗКОВИМИ ДО ВИКОНАННЯ, насамперед, - ДЛЯ ВСІХ ОРГАНІВ ВЛАДИ..."

Також додав посилання - на ЦЮ СТАТТЮ, і - доповнив (28. 06. 2021)

її - інформацією щодо
Fasebook...